

pr. Miil i Befordringsgodtgjørelse. Jeg erkjender, at det er urigtigt at give de communale Bestillingsmænd noget som helst Vederlag for deres Arbejde. Jeg mener, at enhver Borger bør bidrage, hvad han kan, med sine aandelige Evner til at fremme Communens Bedste, men sine materielle Besiddelser bør han have i Behold, og han bør ikke have ligefremme Udgifter ved den Bestilling, han paatager sig. At der nu er Udgifter forbundne med at befordre sig til Amtsraads møderne, er uimodsigeligt. Det kan ganske vist for de mere velstaaende Folk, som have større Eiendomme, være en Bagatel at kjøre til Amtsraads mødet, men for de mindre Eiendomsbesiddere, og navnlig for dem, der have langt til Mødet, er det undertiden ikke nogen ubetydelig Bekostning, som det dreier sig om. Et æret Medlem har saaledes fortalt mig, at Amtsraadsmedlemmer undertiden kunne have 10 Miil at rejse for at komme til Mødet, og det forekommer mig derfor at være en for stor Indskrænkning i Valgbarheden, naar vi ikke ville godtgjøre en Mand de Rejsseudgifter, han har i Anledning af Møderne, Noget, som vil kunne medføre, at han slet ikke kan modtage Valg. Jeg maa derfor paa det Bedste anbefale dette Forslag.

Saffner: Det er blot med Hensyn til Underændringsforslaget under Nr. 51, at jeg skal tillade mig et Par Ord, foranledigede ved en Udtalelse af den ærede 5te Landssthingsmand for 2den Kreds (Hasle). Det ærede Medlem fandt ikke nogen Betænkelighed ved at stemme for det af den høitærede Minister under Nr. 21 stillede Forslag til samme Paragraph og tilraadede Thingets Medlemmer at stemme imod det af os stillede Underændringsforslag. Han kunde ikke tillægge de Grunde, som vare anførte af den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) nogen betydelig Vægt, men maatte holde paa, at der var Lighed tilstede i Behandlingen af Forholdene imellem Amtsraads kredse indbyrdes og imellem Amtsraads kredse og Kjøbstaden.

Jeg er ganske vist en stor Tilhænger af Afsløsing af alt dette bestaaende Fællesskab og ønsker det hævet overalt, hvor det kan stee uden at bryde Villighed og Ret, og jeg ønsker

ligeledes, at der maa finde den største Lighed Sted ved Behandlingen af Sager, som angaae Kjøbstæderne og Landet, som ogsaa af Sager, der angaae de forskjellige Amtsraads kredse indbyrdes; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at her er der ikke nogen fuldstændig Lighed i selve Forholdet tilstede. Det er vistnok overordentlig sjældent, at der finder et Fællesskab Sted imellem forskellige Amtsraads kredse af noget stort Omfang eller omfattende Bygninger af nogen stor Betydning, hvorimod dette meget ofte er Tilfældet imellem Kjøbstaden og Landet. Disse Bygninger ere blevne opførte under Hensyn til en stadig Afbenyttelse i det samme Tiemed, og jeg kan ikke indsee, at en Kjøbstad ret vel kan være tjent med en Afsløsing, som kan være fremtvungen fra et Amtsraads Side. Jeg kan efter Alt, hvad det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) har udtalt, heller ikke see, at der kan være nogen Betænkelighed ved at stemme for vort Underændringsforslag. Skulde der være et enkelt Sted, hvor Fællesskabet maatte ønskes ophævet, og Enighed ikke kan opnaaes imellem Vedkommende, saa vil det jo altid staa aabent for Ministeren at faae dette Fællesskab hævet ved en speciel Lov. Jeg troer derfor at kunne anbefale Thingets ærede Medlemmer at stemme for vort Underændringsforslag, og jeg deler det Haab, som er udtalt af den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds, at den høitærede Minister ikke med stor Styrke vil modsætte sig dets Vedtagelse.

N. Masmussen: Det er Underændringsforslaget til § 49, som er stillet af den høitærede Indenrigsminister, der har foranlediget mig til at begjære Ordet, og jeg skal da i Almindelighed udtale, at, dersom vi ikke driste os til at paabyde saabanne Afregninger, saa maae vi efter min Mening forkaste Loven. Der er ikke et eneste Punkt, som omhandler Afregningsforholdet enten imellem Sognecommunerne eller imellem Amtscommunerne, som jo vil bryde med Fortiden og vil foranlede, at enkelte Sogne faae en større og enkelte andre en mindre aarlig Udgift end tidligere. Men jeg synes, at det er en nødvendig Consequens af hele Loven, at, hvor der er Fællesskab uden-